

καὶ ἐδέχετο ἐν τῇ μέσῃ τοῦ στήθους τὸ κτύπημα τοῦ ἐκθρόυ.

Ἐξάλλος ὁ λοχαγός, ἔρριψε μανιώδη κραυγὴν, καὶ ἐν ᾧ διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ὑπεστήριζε τὸν λειποθυμήσαντα σωτήρα του διὰ τῆς ἄλλης ἐξεκένου τὸ περιστροφὸν του κατὰ τοῦ ἱππέως.

Εἶτα ἀνεγείρας τὸν πληγωθέντα ἐντὸς τῶν βραχιόνων του, ἔφερεν αὐτὸν ἀμέσως μακρὰν τῆς μάχης καὶ τὸν κατέθεσεν ἐπὶ γηλόφου, ὑπὸ τὴν σκιὰν φοίνικος. Ὁ στρατιωτικὸς ἱατρὸς ὅστις εἶχεν ἀκολουθήσῃ αὐτοῦς, ἐξεκοῦμβωσε τὴν στολὴν τοῦ μικροῦ ζουάβου, ἔσχισε τὸ ὑποκάμισόν του, καὶ ἐξήτασε τὴν πληγὴν.

— Λοιπὸν; ἡρώτησε μετ' ἀγωνίας ὁ λοχαγός. Ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως ὁ ἱατρὸς ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Οὐδεμίαν ἐλπίς!

— Ὅχι!...

Κρουνοὶ δακρύων ἀπετύφλωσαν τὸν γηραιὸν στρατιώτην. Διὰ πρώτην φεράν ὁ « ἀπτώχτος » λοχαγὸς ἔκλαιεν.

Ὁ Φραγκίσκος Λορμαίρ παρετήρησε τὰ δάκρυα καὶ ἐμειδίασε.

— Παιδί μου, πτωχό μου παιδί! ἐψέλλιζεν ὁ γηραιὸς ἀξιωματικὸς ὁλοθύζων

Ὁ ἀποθνήσκων τῷ ἐνευσε νὰ πλησιάσῃ τὸ σὺς του εἰς τὰ χεῖλη του καὶ χαμηλοφώνως ἐψιθύρισεν.

— Ἐνθυμείσθε κατὰ τὴν 28ην Μαΐου 1871, τὴν οἰκίαν ἐκείνην τῆς Belleville ὅπου ἐλυτρώσατε ἓνα ὁμόσπονδον ἀπὸ τοῦ θανάτου; Εἶμαι ὁ πρωτότοκος υἱὸς τῆς οἰκογενείας ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἐσώσατε. Εἰς τῶν ἀνδρῶν σας εἶχε προφέρῃ ἐνώπιόν μου τὸ ὄνομά σας. Οὐδέποτε τὸ ἐλησμόνησα, καὶ σῶζων ὑμᾶς, ἐπλήρωσα, λοχαγέ, τὸ χρέος τοῦ πατρὸς μου.

(Melchior Bonnefois)

P. G. P.

ÉMILE RICHEBOURG

ΜΕΛΑΙΝΑΙ ΟΦΡΥΕΣ

(Συνέχεια)

III

Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ τοῦ πρώην δικογράφου εὐρίσκετο εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα. Ἡ οἰκία ἐσχηματίζετο γωνίαν, τὰ δὲ παράθυρα ἔβλεπον ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς εἰς τὸν μικρὸν περίπατον καὶ ἐκ τῆς ἐτέρας εἰς τὴν δενδροστοιχίαν. Ἐπωφελοῦμενος τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ δικογράφος εἶδε κατεπειγούσας διαταγὰς εἰς τὸν ὑπάλ-

λλόν του, ὁ τραπεζίτης ἦλθεν εἰς τὸ παράθυρον καὶ παρετήρησε τὴν νεαρὰν γυναῖκα, ἥτις δὲν ἐβράθυσε νὰ ἐγερθῇ καὶ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ περιδόλου, κρατοῦσα τὸ παιδίον ἐκ τῆς χειρὸς. Εἰσήρχετο ἤδη εἰς τὴν δενδροστοιχίαν. Ὁ Κάρλος μετέβη ταχέως εἰς τὸ ἕτερον παράθυρον. Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς, ἡδυμνή νὰ παρακολουθήσῃ αὐτὴν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, κατόπιν τὴν εἶδεν εἰσερχομένην ἐντὸς οἰκίας, τῆς ὁποίας ἐξήτασε μετὰ προσοχῆς τὴν πρόσωπον ὅπως δυνήσῃ νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ.

Ἄλλὰ ποῖαι ἦσαν λοιπὸν αἱ προθέσεις του;

Οὐδ' αὐτὸς ἦτο εἰς θέσιν νὰ εἴπῃ!

Περὶ τούτου μόνον ἦτο βέβαιον, ὅτι ἡ ὡραία νεαρά γυνὴ τὸν εἶχε μαγεύσῃ κυριολεκτικῶς καὶ τὸν ἔκαμε νὰ δοκιμάσῃ συναισθήματα ἄγνωστα ἕως τῶρα δι' αὐτόν.

Ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν, συνωμίλῃτε περὶ τῆς ὑποθέσεώς του μετὰ τοῦ πρώην δικογράφου· εἶτα κατέλειπεν αὐτὸν λέγων:

— Θὰ ἐρχομαι νὰ σὰς βλέπω.

— Ὅποτεν εὐαρεστῆσθε, ἀγαπητὲ κύριε· εἶμαι πάντοτε εἰς τὰς διαταγὰς σας.

Ὁ Κάρλος Λιθερὸν εἰσῆλθεν εἰς τὴν δενδροστοιχίαν· ἔστι πρὸς στιγμὴν πρὸ τῆς οἰκίας ἐν ᾗ εἶχεν ἰδῇ εἰσερχομένην τὴν ὡραίαν του ἄγνωστον, διήυθνε τὰ βλέμματα του πρὸς ὅλα τὰ πατώματα, ὥστε ἤλπιζε νὰ ἴδῃ αὐτὴν ἐμφανιζομένην, εἶτα ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του. Εἰς τὴν ἐσχατιάν τῆς δενδροστοιχίας ἐπέβη ἀμαξῆς ὅπως ἐπανεῖλθῃ οἰκάδε. Καὶ ἐνῶ ἡ ἀμαξά διηυθνέτο πρὸς τὸ κέντρον τῶν Παρισίων, ὁ νοῦς του ἐπανάρχετο εἰς τὸ ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον οὐδόλως ἐπεδίωκεν, ἀλλ' ὅπερ σοβαρῶς νῦν ἀπησχόληε αὐτόν.

Πάραυτα κατέλῃθη ὑπὸ τῶν αὐτῶν σκέψεων ὅφ' ὧν καὶ ἐν τῇ μικρᾷ περιδολῇ, καὶ ἐψιθύρισεν:

Εἶναι υπαυδρευμένη καὶ ἔχει παιδίον· εἶναι λυπηρόν!

Ἡ φρόντισις τῷ ἐπέβαλλε νὰ μὴ σκέπτηται πλέον αὐτὴν, νὰ μὴ ἀνακαλῇ πλέον εἰκόνα ἥτις καθίστατο δι' αὐτὸν ἀληθὲς βασανιστήριον καὶ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο. Ἀλλὰ κατὰ τι τῷ ἔλεγεν ἐπιτακτικῶς.

Ὅχι, πρέπει νὰ τὴν ἐπανιδήσῃ.

Χωρὶς νὰ δυνήσῃ νὰ ἐνοήσῃ ἀκόμη τί ἐδοκίμαζεν, ὁ νεαρὸς τραπεζίτης ἦτο βαθυτάτα συγκινημένος.

Ὡ! οὐδόλως τῷ ἐπῆρχετο ἡ ἰδέα νὰ ἀποπλανήσῃ τὴν νεαρὰν ταύτην γυναῖκα, ἡ ὁποία ἦτο μήτηρ, νὰ ταράξῃ τὸν βίον τῆς, νὰ συντρέψῃ αὐτὴν αἰωνίως, ἴσως, νὰ καταστρέψῃ τὴν γαλήνην τοῦ οἴκου τῆς. Ἀλλὰ, τότε, τί ἤθελε; Πράγματι, δὲν τὸ ἐγνώριζεν ἢθελε νὰ μάθῃ τίς ἦτο ἡ νεαρά αὕτη γυνή, τί ἔκαμεν..... τί ἔκαμεν ὁ σύζυγός τῆς.

Τοῦτο βεβαίως ἦτο λίον παράδοξος περιέργεια, ἀλλ' ἡ ὁποία δι' αὐτόν ἐδικαιολογεῖτο ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφέροντος ὅπερ τῷ ἐνέπνευεν ἡ μήτηρ καὶ τὸ παιδίον.

Δὲν ἤθελε νὰ ὁμολογήσῃ ἑαυτῷ ὅτι καὶ ἄλλοι τι ὑπῆρχεν ἐκτὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου, ἡ βαθεῖα τούτιστα ἐντύπωσις ἣν ἡ νεαρά γυνὴ εἶχε παραγάγῃ ἐν τῇ καρδίᾳ του.

Τὴν ἐσπέραν, ἐν τῷ δωματίῳ του, ἀντὶ νὰ κατὰ-κλιθῇ κατὰ τὴν συνήθη ὥραν, ἤνοιξε τὸ συρτάριον ἐνὸς ἐπίπλου ἐξ οὗ ἔλαβε μικρὰν δέσμην ἐπιστολῶν.

Ἦσαν αἱ ἐπιστολαὶ ἃς εἶχε λάβῃ παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ του κατὰ τὰ τρία ἔτη τῆς ἐν Γερμανίᾳ διαμονῆς του.

Ἀνέγνω αὐτάς ἐκ νέου, τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην, καὶ ὅχι ἄνευ ζωηρᾶς συγκινήσεως ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τοῦ ἀδελφοῦ του, διότι ἀνὰ πάσαν στιγμὴν ἐσπόγγιζε τοὺς ὀφθαλμούς του.

Ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐπιστολαῖς του, χωρὶς νὰ ὀνομάξῃ αὐτήν, ὁ Γεώργιος Λεβρὲν ἔκαμνε λόγον περὶ τῆς φίλης του εἰς τὸν Κάρολον, πλέκων δι' αὐτὴν τὰ ὠραιότερα ἐγκώμια. Ἄν καὶ ἦτο ἄνευ περιουσίας, ὑποχρεωμένη νὰ ἐργάζεται ὅπως ζῇ, θεωρεῖ αὐτὴν ἀξίαν νὰ γίνῃ σύζυγός του καὶ ἐπεθύμει παντὶ τρόπῳ νὰ φανερώσῃ αὐτῇ τὸ τεκμήριον τοῦτο τοῦ ἔρωτός του· ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ γονεῖς του δὲν εἶχον τὴν αὐτὴν γνώμην. Ἐπρεπε νὰ ὑπομένουν. Καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θὰ ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ γνωστὰς τὰς ἀμετακλήτους προθέσεις του, ἦσαν ἠναγκασμένοι αὐτοὶ καὶ ἐκείνη, νὰ κρύπτωσι τὴν ἐνωτίαν των.

Μετ' ἰδιαίτερας ὁλως προτοχῆς ὁ Κάρολος Λεβρὲν ἀνέγνω τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἐν ἣ ὁ ἀδελφός του τῷ ἔδιδε τὴν εἰκόνα τῆς φίλης του.

« Εἶναι τώρα εἴκοσι δύο ἐτῶν », ἔγραφε.

Κατόπιν ἤρχετο τὸ διάγραμμα τῆς εἰκόνος, καὶ ἐνόησε τις εὐκόλως ὅτι ὁ Γεώργιος Λεβρὲν ἠρέσκετο περιγράφων λεπτομερῶς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ καλλοῦς ἐκείνης, ἥτις ἦτο τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἔρωτός του, τῆς λατρείας του.

Ἐκ νέου καὶ περισσότερον ἢ ἐν τῷ περιβόλῳ, ὁ Κάρολος ἐξεπλάγῃ ἐκ τῆς μεγάλης ὁμοιότητος τῆς ὑπαρχούσης μετὰ τῆς νεάνιδος ταύτης, ἣν ὁ ἀδελφός του εἶχεν ἀγαπήσῃ, καὶ τῆς μητρὸς τοῦ μικροῦ Ἀνδρέου.

Περὶ τῶν μελαινῶν ὀφρύων, ἀναφέροντο τὰ ἐξῆς ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς:

« Λέγουσιν ὅτι αἱ μετὰ τῶν δύο ὀφθαλμῶν συνενόμεναι ὀφρύες εἶναι σημεῖον ζηλοτύπων καὶ μνησικακῶν αἰσθημάτων.

Τοῦτο εἶναι δυνατόν. Ἀλλά, παρὰ τῇ φίλῃ μου, σημαίνουν περιπαθεῖς τρυφερότητα, ἀφοσίωσιν, ἀταπάρνησιν. Δὲν λέγω ποσῶς ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ ζηλότυπος, ἀφοῦ ἡ ζηλοτυπία προέρχεται κυρίως ἐκ τοῦ φόβου μήπως σὲ ἀπατᾷ τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον κέκτησαι καὶ τὸ ὁποῖον ἀγαπᾷς· ἀλλὰ τόση εἶναι ἡ καλωσύνη τῆς καρδίας τῆς ὥστε οὐδέποτε δύναται νὰ εἰσδύσῃ ἐν αὐτῇ τὸ μῖσος ».

Ὁ Κάρολος εἶχε περατώσῃ τὴν ἀνάγνωσίν του ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς προσηλωμένους ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐκτεθειμένων ἐπιστολῶν, ἐσκέπτετο.

— Πτωχὴ κόρη! ἐψιθύρισε, τί νὰ ἀπέγεινεν!

Ἰσως ἀπέθανεν ὅπως ὁ ἀδελφός μου! Ἐάν ζῇ εἰσέτι, θὰ εἶναι τώρα εἴκοσι ἐπτὰ ἐτῶν.

Καὶ μετὰ θλίψεως ἐπανέλαβε:

— Πτωχὴ κόρη! τί νὰ ἀπέγεινεν!

Ἐδίπλωσεν ἐκ νέου τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἔθηκεν ἐν τῷ σύρτει καὶ ἐξηπλώθη ἐπὶ μιᾷς ἑδρας.

Τότε ἤρξατο ἐκ νέου σκεπτόμενος τὴν νεαρὰν γυναῖκα τοῦ μικροῦ περιβόλου τῆς Ὠτέιλ καὶ ἐξεπλόγη διότι δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀποτείνῃ ἑαυτῷ τὴν τόσον φυσικὴν ἄλλως τε ἐρώτησιν: τίνα ἡλικίαν ἄρά γε νὰ ἔχῃ;

— Δὲν εἶναι μεγαλυτέρα τῶν δέκα ὁκτὼ ἕως δέκα ἐννέα ἐτῶν, εἶπε καθ' ἑαυτόν.

Καὶ μετὰ σκέψιν:

— Ἀλλ' ὅχι, εἶναι ἀδύνατον, ἀφοῦ τὸ τέκνον τῆς εἶναι τεσσάρων ἐτῶν καὶ ἡμίσεος. Δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τις ὅτι ὑπανδρεύθῃ εἰς ἡλικίαν δέκα τεσσάρων ἐτῶν. Ἰσως ὑπανδρεύθῃ δέκα ἐξ ἐτῶν· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι εἰκοσιν ἐνὸς ἐτῶν περίπου. Ἐ λοιπόν! Δὲν φαίνεται τοιαύτης ἡλικίας καὶ θὰ ἐστοιχημάτιζον ὅτι δὲν εἶναι μεγαλυτέρα τῶν δέκα ὁκτὼ ἐτῶν. Καὶ ὅμως, καὶ ὅμως.....

Τὸ παιδίον μοὶ ἀποδεικνύει τὴν πλάνην μου.

Καὶ ὁ Κάρολος Λεβρὲν, μὴ ἀντιληφθεὶς ὅτι ἦτο μεσονύκτιον, ἐδυσήσθη εἰς βαθείας ὕπνουπολήσεις.

Τὴν ἐπομένῃν ὁ νεαρὸς τραπεζίτης ἀπησχολήθη καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ οἴκου του. Τὴν μεβετημένην ὅμως, ἀφοῦ εἰργάσθῃ ὅλην τὴν πρωΐαν μετὰ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων του καὶ προσγευματίσῃ μετὰ τῆς μητρὸς του, ἐπέβη ἀμάξης, λέγων εἰς τὸν ἀμαξηλάτην νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὸν εἰς τὴν Ὠτέιλ.

Ἄν καὶ εἶχεν ἀπαλλαχθῇ τῆς φροντίδος τῶν ὑποθέσεων, οὐχ' ἔττον ἐξηκολούθει νὰ ἔχῃ τὴν κεφαλὴν πλήρη σκέψεων· ἀλλὰ νῦν ἐσκέπτετο τὴν ὠραίαν μελαχροινὴν γυναῖκα καὶ ὅχι τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας. Ἐμελλε νὰ ἐπανθῇ αὐτὴν· τὸ ἠλπίζε τοῦλάχιστον.

Καὶ κατ' αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ καιρὸς ἦτο ὠραῖος, τὸ διάστημα διηνύθη ταχέως καὶ ὁ νεανίας κατήλθε τῆς ἀμάξης εἰς εἴκοσι βημάτων ἀπόστασιν τῆς οἰκίας ὅπου κατῴκει ἡ ὠραία τοῦ ἀγνωστος.

Τὸ ὠρολόγιόν του ἑδείκνυε μίαν ὥραν καὶ ἡμίσειαν.

— Θὰ εἶναι ἀκόμη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς, ἐσκέπθη.

Ἡδύνατο νὰ βεβαιωθῇ ἐρωτῶν τὸν θυρωρὸν.

Τοῦτο ἀκριβῶς ἐμελλε νὰ πράξῃ, ὅτε δευτέρα σκέψις ἀνεχαίτισεν αὐτόν. Πῶς θὰ ὠμίλει εἰς τὸν θυρωρὸν περὶ τῆς νεαρᾶς γυναίκας, ἥς ἠγνοεῖ καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα; Δὲν θὰ προσέβαλλε τὴν ὑπόληψιν αὐτῆς, διακινδυνεύων συγχρόνως νὰ καταστῇ γελοῖος;

Διήλθε ταχέως πρὸ τῆς οἰκίας, ἐφθασεν εἰς τὴν ἐσχάτην τῆς δεινροστοιχίας καὶ παρετήρησε μετὰ προσοχῆς ἐν τῷ μικρῷ περιβόλῳ ὅπου τινεὶ ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν ἐδράνων, ἀλλ' οὐχὶ ἐκείνη καὶ τὸ παιδίον.

— Σχεδόν οὐδέποτε ἔρχεται ἐνταῦθα, ἐπιθύρισε, μοι τὸ εἶπεν· εἰς τὸ Δάσος τῆς Βουλώνης συνήθιζε νὰ ὀδηγῇ τὸ παιδίον· μοι φαίνεται καλῦτερον νὰ τὴν περιμένω εἰς τὸ Δάσος.

Διηυθύνθη πρὸς τὴν ἐξοδὸν τῆς Ὠτέ'ι'λ ἀποφασισμένος νὰ περιμένῃ ἐκεῖ ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ πλέον.

Ἡ ὑπομονή του δὲν ὑπεβλήθη εἰς τόσον μακρὰν δοκιμασίαν. Μετὰ πάροδον εἰκοσι λεπτῶν εἶδεν ἐμφανισομένην τὴν νεαράν γυναῖκα, καὶ ἡ καρδιά του ἤρχισε νὰ πάλῃ λίαν ἰσχυρῶς. Ἐνώπιον αὐτῆς, ἔχων τοὺς βραχιόνας φορτωμένους μὲ ἕνα μικρὸν κάδον, ἐν μικρὸν χειραμαζέιον καὶ ἐν μικρὸν πτύον, τὸ παιδίον ἔτρεχεν, ἤρχιζε τὰ παιγνίδια του.

Ὅπως μὴ ἴδῃ αὐτὸν ἡ νεαρά γυνὴ καὶ ἐννοήσῃ ὅτι εὐρίσκειτο ἐκεῖ περιμένων αὐτήν, ὁ Κάρολος ἐκρύβη ὀπισθεν θάμνων.

Ἡ ὥραία ἄγνωστος καὶ τὸ παιδίον διέβησαν.

Ὁ νεανίας ἐξῆλθε τότε τῆς κρύπτης του καὶ ἠκολούθησεν αὐτοὺς ἐξ ἀποστάσεως. Ἡ νεαρά γυνὴ ἠκολούθησεν ἀτραπὸν τινα καὶ μετ' ὀλίγον ἐκάθησεν ἐπὶ ἀγροτικού ἑδράνου εὐρισκόμενου ἐν σιῶ. Ὁ μικρὸς Ἀνδρέας ὀπλισμένος διὰ τοῦ μικροῦ του πτύου, ἤρχισε νὰ σκάπτῃ τὴν ἄμμου.

Ὁ Κάρολος Λεβρέν, μὲ μειδιάμα ἐπὶ τῶν χειλέων, ἐπλησίασε τὴν νεαράν γυναῖκα.

— Καλημέρα σας, κυρία· εἰμαι εὐτυχέστατος διότι σὰς συναντῶ.

Αὕτη ἤγειρεν ἀποτόμως τὴν κεφαλὴν καὶ ἠρυσίασεν.

Συγχρόνως, τὸ παιδίον ἀναγνώρισαν τὸν κύριον ἑδράμην πρὸς αὐτὸν, τείνον τοὺς μικροὺς του βραχιόνας.

Ὁ νεανίας ἐκύψεν, ἤγειρε τὸ παιδίον καὶ τὸ ἠσπάσθη ἐπὶ τῶν δύο παρειῶν.

Ὁ μικρὸς Ἀνδρέας ἔλαβε καὶ πάλιν τὸ πτύον του καὶ ἤρχισε νὰ πληροῖ ἄμμου τὸν μικρὸν κάδον καὶ τὸ μικρὸν χειραμαζέιον.

— Κυρία, εἶπεν ὁ Κάρολος πρὸς τὴν νεαράν γυναῖκα ἥτις κατελάμβανε τὸ ἥμισυ τοῦ ἑδράνου, μοι ἐπιτρέπετε νὰ καθίσω πλησίον σας;

— Τὸ ἑδρανὸν τοῦτο ἀνήκει εἰς ὅλον τὸν κόσμον, κύριε, ἀπεκρίθη, ἀποσυρμένη ὀλίγον· δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σὰς το ἀπαγορεύσω.

Ὁ Κάρολος ἐκάθησεν.

Ἐκεῖνη ἐξήγαγεν ἐργόχειρον ἐκ μικροῦ κανίστρου καὶ ἤρχισε νὰ κεντᾷ, ἀλλ' αἱ χεῖρες τῆς ἔτρεμον· ἐφαίνετο στενοχωρημένη ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ νεανίου. Ἀλλὰ καὶ οὗτος δὲν εὐρίσκειτο εἰς καλυτέραν θέσιν. Ἦτο συγκινημένος καὶ ἡ καρδιά του ἔπαλλε σφοδρότερον ἢ πρὶν.

Μακρὰ σιωπὴ ἐπεκράτησεν. Ἐπὶ τέλους ὁ Κάρολος ἔλαβεν ἐκ νέου τὸν λόγον.

— Κυρία, εἶπε μετὰ δισταζούσης φωνῆς, μὲ κίνδυνον νὰ φανῶ ἀδιάκριτος, ἐπεθύμουν νὰ σας ἀπευθύνω μίαν ἐρώτησιν.

— Ἀ!... Καὶ περὶ τίνος πρόκειται, κύριε;

— Δὲν φαίνεσθε νὰ εἴσθε μεγαλύτερα τῶν δέκα ὁκτώ ἐτῶν.

— Καὶ λοιπὸν, κύριε;

— Εἰς ποίαν ἡλικίαν τότε ὑπανδρεύητε;

Δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ γελᾷ, δεικνύουσα δύο μεγαλοπρεπεῖς σειρὰς λευκῶν ὀδόντων, διαφανεῖς ὡς μαργαρίτας.

— Ἀλλά, κύριε, ἀπεκρίθη, δὲν εἶμαι ὑπανδρευμένη.

— Δὲν εἴσθε ὑπανδρευμένη! ἀνεφώνησε, μὴ ζητῶν νὰ κρύψῃ τὴν ἐκπληξίν του. Ἀλλά, ἀλλά, ἐφέλλισε τὸ παιδίον τοῦτο...

— Ὁ Ἀνδρέας εἶναι ἀνεψιός μου, κύριε.

Ὁ νεανίας ἠθάρυνε ἀμέσως ἀνακούφισιν.

Ἡ θεία τοῦ μικροῦ Ἀνδρέου ἐξηκολούθησε:

— Μὲ καλεῖ μητέρα διότι τοῦ χρητιμίζω ὡς μήτηρ.

— Ἀλλ' ἡ μήτηρ του; ἠρώτησεν ὁ Κάρολος.

Ἡ νεανίς ἐξέπεμψε στεναγμὸν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐπληρώθησαν δακρύων.

— Ἀπέθανεν, ἀπεκρίθη!

— Ἀ!

Ἀπέθανεν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ τέκνου τῆς· ἦτο ἀδελφὴ μου.

— Εἶναι λυπηρὸν. Καὶ ὁ πατὴρ του;

— Ὁ πατὴρ: Δὲν ἤξεύρω... Οὐδέποτε εἶδον αὐτόν.

Οὐδ' αὐτὸ τὸ ὄνομά του γνωρίζω.

Καὶ περὰντα τὰς λέξεις τούτας, ἐπέταξε καὶ ἐκλίνε τὴν κεφαλὴν.

— Δεσποινίς, εἶπεν ὁ νεανίας ζωηρῶς καὶ λίαν συγκινημένος, ἀφύπνισα ἐν ἡμῖν, πολὺ ἀδεξίως, θλιβεράς ἀναμνήσεις· συγχωρήσατέ μοι!

Ἦγειρεν ἐπ' αὐτοῦ τοὺς ὠραίους ὕγρους ὀφθαλμούς τῆς, ἐμειδίασεν ἡδέως καὶ θλιβερώς, ἀλλ' ἐμεινε σιωπηλή.

(Ἐπεται συνέχεια)

K. K.

